

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
КУЖЕЛЬ ОЛЕКСАНДРА ВОЛОДИМИРІВНА

01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5,
ел. пошта:

№ 3 / 866

від " 12 " грудня 2016 р.

**Першому віце-прем'єр-міністру
України – Міністру економічного
розвитку і торгівлі України
Кубіву С.І.**

Шановний Степане Івановичу!

Верховною Радою України 9 квітня 2015 р. прийнято Закон України «Про ринок природного газу», підтримавши поправку до статті 37, згідно з якою газорозподільні системи, власником яких є держава, не можуть знаходитися у користуванні оператора газорозподільної системи на праві господарського відання, крім випадків належності такого оператора до суб'єктів господарювання державного сектора економіки.

Через бездіяльність Кабінету Міністрів України та деякі центральні органи виконавчої влади на сьогодні вимоги Закону не виконано і державні газорозподільні системи продовжують і далі незаконно перебувати у господарському віданні, тобто безоплатно, в операторів газорозподільних систем приватної форми власності.

За розрахунками фахівців, у разі переходу на платне використання державних газорозподільних систем з 1 жовтня 2015 р., тобто з дня набрання чинності Законом України «Про ринок природного газу», держава могла б отримати понад 900 млн. гривень.

Проект урядової постанови щодо переходу на платне використання господарськими товариствами з газопостачання та газифікації газорозподільних систем, які перебувають на їх балансі, власником яких є держава, головним розробником якої є Мінекономрозвитку, до цього часу не прийнято Кабінетом Міністрів України, хоч засідання Урядового комітету з питань економічної, фінансової та правової політики, паливно-енергетичного комплексу, інфраструктури, оборонної та правоохоронної діяльності під Вашим головуванням відбулося ще 27 жовтня 2016 року.

Утворена рішенням зазначеного Урядового комітету робоча група з питань використання об'єктів державної власності для забезпечення розподілу природного газу замість того, щоб уважно розглянути та доопрацювати проект

урядової постанови, чомусь зосередилась на розробці нового законопроекту з питань платного використання державних газорозподільних систем, в той час коли у Верховній Раді України на розгляді перебуває законопроект № 4263, до якого вже є позитивний експертний висновок Кабінету Міністрів України.

На моє переконання, необхідно продовжити роботу саме над цим проектом закону, а не придумувати новий, який ще на 6-8 місяців відкладе вирішення питання запровадження платних засад використання державних газорозподільних систем.

Складається враження, що хтось з урядовців продовжує працювати в інтересах Фірташа та інших олігархів, які безпосередньо чи опосередковано володіють приватними облгазами, на балансі яких перебувають газорозподільні системи, що належать державі.

Нагадаю, що відповідно до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 1998 р. № 747 Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» є єдиним легітимним користувачем державних газорозподільних систем.

Оскільки на сьогодні державні газорозподільні системи знаходяться на балансі господарських товариств приватної форми власності, метою діяльності цих товариств відповідно до їх статутів є отримання прибутку, а майно, у тому числі державне, використовується ними для провадження підприємницької діяльності, Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України», яка відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 1998 р. № 747 відповідальна за використання державного майна, зобов'язана вжити належних заходів для виконання вимог статті 37 Закону України «Про ринок природного газу» і як користувач державного майна відповідно до вимог законів України забезпечити їх раціональне та ефективне використання. Але для цього Уряд повинен прийняти відповідне рішення.

На засіданні робочої групи мене здивувала позиція її окремих членів щодо відсутності повноважень у Кабінеті Міністрів України для затвердження примірного договору про експлуатацію майна державних газорозподільних систем і в цілому права на прийняття постанови про перехід на платне використання державних газорозподільних систем.

Зауважу, що відповідно до пункту 2 розділу III Кодексу газорозподільних систем, затвердженого постановою НКРЕКП від 30 вересня 2015 р. № 2494, зареєстрованою у Міністерстві юстиції 6 листопада 2015 р. за № 1379/27824, власники газової мережі, яка згідно з розділом II цього Кодексу кваліфікується як газорозподільна система (крім газорозподільної системи, що відноситься до державного майна), що не є операторами ГРМ, та оператор ГРМ, до мереж якого підключені належні власникам газорозподільні системи (або на території ліцензованої діяльності якого знаходяться споживачі, підключені до цих газорозподільних систем), зобов'язані укласти договір про експлуатацію таких газорозподільних систем, або договір господарського відання чи користування з передачею газорозподільних систем на баланс оператору ГРМ, або оформити передачу належних власникам газорозподільних систем у власність зазначеному оператору ГРМ (у тому числі шляхом купівлі-продажу). Договори експлуатації, господарського відання та користування укладаються за формами,

визначеними у додатках 3 - 5 цього Кодексу (крім газових мереж, що є державним майном).

При цьому Кодексом визначено, що взаємовідносини між власниками газорозподільних систем, які відносяться до державного майна, та операторами ГРМ врегульовуються відповідно до вимог законодавства. Тобто Кодекс містить бланкетну норму з посиланням на цивільне і господарське законодавство.

Як впливає із змісту частини першої статті 6 Цивільного кодексу України (з урахуванням положень частини четвертої статті 4 цього Кодексу), Кабінет Міністрів України може постановою як актом цивільного законодавства визначати форми відповідних договорів.

Зазначена норма кореспондується з частиною другою статті 179 Господарського кодексу України, згідно з якою Кабінет Міністрів України може рекомендувати суб'єктам господарювання орієнтовні умови господарських договорів (примірні договори).

В нашому випадку таким примірним договором, взятим за аналогією до Кодексу газорозподільних систем, є примірний договір про експлуатацію майна газорозподільних систем (газорозподільні газопроводи, споруди на них, транспортні засоби спеціального призначення), що належать державі, який пропонується затвердити постановою Кабінету Міністрів України.

Крім того, Кабінет Міністрів України як орган управління майном відповідно до його повноважень, визначених Законом України «Про управління об'єктами державної власності», вправі прийняти рішення про подальше використання державного майна (яким є газорозподільні системи), що не увійшло статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації і приватизації (пункт 16 частини першої статті 6 Закону).

Таким чином, Уряд, затверджуючи зазначений примірний договір, діє на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений законом (частина друга статті 19 Конституції України).

З урахуванням викладеного та з метою запобігання подальшому незаконному використанню державних газорозподільних систем прошу прийняти рішення щодо невідкладного подання для розгляду Кабінетом Міністрів України проекту постанови про перехід на платне використання державних газорозподільних систем.

Буду вдячна за інформування про результати розгляду цього звернення.

З повагою

Народний депутат України

Олександра Кужель

